

POKYNY

jak hovořit se starými lidmi, kteří špatně slyší, vidí, špatně se pohybují, jsou ve stresu nebo postiženi demencí

- Při oslovení užívejte jména, která se starému člověku líbí, příp. Titulu. Při zhoršení stavu může nastat změna v požadavku na oslovení. Je milé, když Vás lidé oslovují jménem, které máte rádi (ale podle standardu vykat).
- Používejte ohleduplného a hlubšího tónu hlasu.
- Zjednodušte své vyjadřování
- Používejte krátká slova a věty, ale
SNAŽTE SE NEPONÍŽIT A NEMLUVIT S KLIENTEM JAKO S MALÝM DÍTĚTEM, AŽ JE JAKKOLI POSTIŽENÝ.
- Vždy mluvte o jedné myšlence, jednom nápadu.
- Ujistěte se, že klient pochopil první věc, než začnete s druhou.
- Snažte se komunikovat s postiženými lidmi, i když se Vám může zdát, že rozhovor nemá smysl. Je to velmi důležité pro sebeúctu postiženého člověka. Co nemocný klient říká, je pro něho cenné, i když vám se to zdá nesmyslné.
- Komunikace je důležitá, i když nemocný ztratil schopnost mluvit nebo schopnost dorozumět se, protože i tak může mít zachované sociální citění.
- Jednejte a chovejte se tak, jako by každý rozhovor byl smysluplný.
- Komentujte pocity, které ve Vás vzkazy postiženého zanechávají, i když můžete mít dojem, že hlavní myšlenka se ztratila.
- Buďte s klientem v kontaktu, dotýkejte se ho, naznačte plné pochopení i když nevíte co Vám říká.
- U zmatených klientů je lépe pozornost odvézt jinam, než se pouštět do konfrontace. Dejte jim ČAS, aby mohli vše pochopit. „Netlačte“ na ně.
- Někdy musí nemocný Váš názor vstřebat a pak teprve dokáže formulovat odpověď.
- Aphasie (ztráta schopnosti mluvit) je velmi frustrující pro toho, kdo ví, co má odpovědět, ale nemůže si vzpomenout na správná slova.
- **NIKDY NEMLUVTE O PŘÍTOMNÉ OSOBĚ, JAKO BY TU NEBYLA.** Většina zmatených lidí má chvílky, kdy rozumí, o čem je řeč a mluví-li se o nich jako by nebyli přítomni, může to být pro ně velmi stresující a zahanbující.